

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 4 ft. Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szemleli részét illető közleményre a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra, cizmeve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hirdetések, kéziratokat pántokig kérjük beküldeni.

HIVATALOS HIRDETESEK DÍJA

100 szög 2 ft., ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.

Nyílt levél a Szerkesztő urakhoz.

Turóc-Szt.-Márton, 1891. szept. 15.

Jóllehet a Felvidéki Híradó első sorban egy nagy kiterjedésű vidék általános érdekeit van hivatalos szolgálai s azt szolgálja is híven és lehet mondani, az olvasó közönség megalégedésére, mindazonáltal találkoztunk becses lapjokban helyelköllel szűkebb, helyi érdekű dolgokkal is, s ezt s-m veheti rossz néven senki, mert ami egyik városban, vagy egyik részén az általánosan szolgáló vidéknek dicséretre, avagy megrovásra talán, tanulságul szolgálhat más városok szociális viszonyaira is.

Ezen tapasztalatom folytán azon kérelemmel járulok a tek. szerkesztő urakhoz, hogy a székhelyüket érdeklő ügyeknek is méltóan szólnak megnyitni becses lapjuk hasábjait, ugyanis ritkán, legfeljebb a »hírek« rovataban lehet róluk valamit olvasni, s legtöbbnyire csak jól és szépet, a mit az itteni állami iskolák produkálnak; egyéb közérdekű mozgalmáról, akár a közönség, akár a közjó előmozdítására törekvő intézkedésekről mélyen hallgat a krónika.

Jelen soraimmal nem akarom az általános helyzetet feltárni, bár társadalmi és nemzetiségi szempontból igen bő anyag állana rendelkezésemre, csupán a régi idők egyik mulasztásáról, jobban mondva a régi idők nembánomságáról akarom a leplel óvatosan félre tolni azon szándékkal,

hogy az újabb idők emberei jóindulatú törekvéseiket itt is érvényesítsék.

Eleve kijelentjük, hogy a piac kérdéséről van szó.

Manapság, midőn az ipar és kereskedelem a nyílt verseny terére vitetett át, lehetetlen, hogy ámulatba ne ejtse úgy az ide vetődött idegent, mint különösen a sors által ide rendelt intelligens hivatalnok sereget ama régi rossz szokás, hogy igényei kielégítését kénytelen néhány professzionátus kofaasszony, illetve a falvakból bejáró megbízott egyének igénybevételével megszerezni. Magyarán mondva: Mártonnak, Turóc megye székhelyének és az itt levő szép számú állami kiváltak személyzetének nincs megadva a mód, hogy élelmi szereiket verseny útján s a szabad alkú használatával szerezhessék be.

Mártonnak még ez ideig sincs heti piaca, holott erre egető szükség volna és pedig nemcsak a fentebb hivatolt általános elvnel fogva, de főleg azért is, mert a miként ma dívik a beszerzés módja, könnyen megeshetik, — hogy hiába várakozik a háziasszony a jó szerencsére, nem hoznak a házhoz semmit s így a főzés mestersége (művészetről luxus volna beszélni) megakad. De az is megtörtént már, hogy az alkudozó s teljes mértékű szorgalmazó háziasszonyra kafa ő nagysága megnehezelt s azzal bosszulta meg magát, hogy örökre kitorlote házalási lajstromából az akadékoskodót.

A régebbi mártoni lakosok azzal vizsgálták az újabban ideköltözötteket, hogy régebben még rosszabb volt, mert sokkal csekélyebb volt a kínlat. Biz' ez nekünk újabb lakosoknak nem nagy vizsgálat! Mi nem várhatunk bizonyos mértani progressióknak évek múltán bekövetkezhető előnyre. Minket csak az vizsgálatna meg, ha gyors intézkedést látnánk az illetékes hatóság részéről.

Mint értesülünk volt ugyan már intézkedés egy, időben a heti piac létesítése érdekében, de a hatóság oly magasra taksálta a helypénzt, hogy ezzel lenyomta határozatlan időkre a piaci előrusítás lehetőségét.

Nem áll érdekünkben emez eljárás módokait puhatalnunk. Akkor más körülmények s más emberek állhatok az intézés élén, de ma egy modern felfogással bíró, hivatása magaslátlan álló burau-tól elvárjuk jogos követeléseink teljesítését. Heti piacot kérünk a megsarcolt publikum nevében.

Midőn ezen óhajlásunkat kifejezünk, konstatáljuk, hogy ha városunk nem is tartozik a nagyobb, népesebb városok közé, megvan rakva mindazon hivatalokkal, melyek egy bizonyos terület közigazgatásához, igazságszolgáltatásához szükségesek. Vannak ezeken kívül jól látogatott állami iskolák u. m. elemi, polgári fiú- és leányiskolája s népes középkereskedelmi iskolája.

A felsorolt hivatalok tisztviselői, és

az iskolák tanítói és tanárai méltán követelhetik a kedvezőbb megélhetés posztulátumát, a heti piacot. Sőt a mennyiben az iskolák tanulói messze vidékekről kerülnek ide, s szép jövődelmet nyújtanak maguknak a város óslakóinak is, ezek is várva várják a városi előjáráságnak körültekintő intézkedését.

És e tekintetben csakugyan nem lehet elegendő csodálkozni a tisztelt előjáráságnak a kor színvonalára alatti való hátramaradottságán. Mással egy-mást érik a községek és városok haladását célzó egészségügyi, ipari és kereskedelemügyi munkálatok. Mi pedig elvagyunk maradvá s csaknem kivéve a közegészséget fenyegető, bacillus tenyésztő, sárral, iszappal telt mocsarak — és nyílt kanálisok fertőztetésének.

Máshol figyelemre méltatják a közvélemény organumát, a sajtót; ellenben itt — a látszat szerint — vajmi keveset herideritnek az időnkint felvetett közérdekű kérdések megoldására. Mi jóformán nem is tudjuk, van-e közügyet szolgáló városi hatóságunk. Nem szivárog onnan ki semmi, a mi a most már általánosan szokásossá vált sürgést-forgást eluralna.

Nem tudjuk mily viszony áll fenn a helyi magyar sajtó s a városi előjáróság közt. (Semilyen! Szerk.) de a jelekből ítélve nem látjuk azt a kapcsolatot, sem azt a törekvést, mely a két tényező harmonikus összmu-

TÁRCA

Apró vonások nagy emberek életéből.

Irodalmi forgácsok.

Összeállította: Révész Lajos.

Minden jórávaló napszamos megteszi azt, hogy a legapróbb forgácsot is összegyűjti gazdaja számára, az azt használhatónak veli. S nem látam meg jórávaló gazdat, aki legalább a jószándékok meg nem becsüjte volna.

En is azt gondolom, hogy napszámom teljesítése közben nem végezték teljesen haszon nélküli munkát, ha összegyűjtöm egy-két tarca keretében amaz apróságokat, melyeket itt-ott találtam. Lehet, hogy lesz, aki hasznukat veszi.

Igaz, hogy összegyűjtéseim nem kerültek nagy fáradságomba; ott szedtem össze mind a Fay-osalád körében. Csupán azt íjlaalom, hogy a nagyon kedvező alkalmat nem használtam: föl jobban s a kész halmaiból — meggondolatlanul — csupán cunyt markoltam. Egyik-másik nagyon naivnak látszhatik; én a szereplők egységére igen jellemzőnek talalom valamennyit s azért adom úgy, a mint hallottam.

1. Ferenczyról.

Az első magyar szobrász, mindig büszke volt arra, hogy benne egy drámai hős veszett el; a legegyszerűbb dologról is olyan pathosszal szokott beszélni, hogy az eredmény mindenkor farengető kacaj volt a jóbarátok körében. Persze, jól tudta s,

hogy — ha már a színpad művészevé kellett volna válnia, marcsak kis természetű fogva is inkább kómikusnak, mint drámai hősné születt. De hát ez volt az ő látólagos hiúsága.

Mikor a Mátyás szobor tervezetét névelly vagyónakhoz jutott, megengedte magának azt a fényűzést, hogy két kis lovat tartott s mint valami született sportsmann, gyors ugetésel hajtott végig Pest utcáin.

Történt egyszer, hogy az egyik lova megunta a dicsőséget — s megdöglött.

E vesztéség egészen leverte a kis Ferenczyt; úgy, hogy mikor Fay Andráséknál, hol mindennapos vendég volt, megjelent, a haz úrnője azonnal észrevette, hogy az élnék kis embernek nagy baja van. Részvételt tudakozódott bánta okáról s Ferenczy szokatlan komolyan világoztotta fel az őt ért nagy vesztéséről.

— S tán épen a jobbik pusztult el édes Ferenczy? kérdé tőle Fáyné, hogy érdeklődését kimutassa.

— Már bocssáson meg — felelt Ferenczy vissza erre megszokott hangjába — bocssáson meg az elköltözött szelme, de azt hiszem, a jobbik — nem ő vala!

El lehet képzelni, milyen homerosai kacaj harsant fel a teremben az »elköltözött« ilyen apostrophálására.

Nem azért volt Ferenczy bohém, hogy szerelmes ne lett volna; s nem azért volt szobrász, hogy ne a legszebbe legyen szerelmes.

Schödelnébe különben egész Magyarország szerelmes volt akkor.

Csakhogy míg mások tüntettek, hivalkodtak vele, hogy az ország első színművésznőjébe szerelmesek, addig Ferenczy titkolta

szörnyen. Magának is, a legelrejtettebb magányban is, csak sugva merre bevallani. Schödelné előtt azonban nem maradt — nem maradhatott — titok a kis természetű nagy művész titka, mert elarulta Ferenczy azt ezerszer, anélkül, hogy sejtette volna. S minthogy minden asszony egyforma, Schödelnének is hízelt, hogy az első magyar szobrászt diadal szekere előtt láttá, s váltig kaerködött s játszott Ferenczyvel — mint macska szokott az egérrel.

Történt, hogy egyszer a Dunapartján találkoztott Ferenczy, szíve idealjával. Schödelné karján egy kosar és nagyban alkuszik a gyümölcs és zöldségáru kofakkal. Mert még akkor nem volt szegény egy művésznőnek magának járni a piacra.

— No, nem jön velem Ferenczy? szólítja meg titkos imadóját.

Ki volt ennel boldogabb; ment vele s mulattatta, ahogy tudta. Schödelné kosara már telve volt; de azért nem hazafelé tartott, hanem a piarc szélén álló kezeméti nagy cshós szekerek felé, melyekről lábaikkal felragadt nyulak logtak le, onmagukat kinalgatván. Schödelné nagyban kezd alkudni egy termeset nyulra.

— De hat ki fogja ezt haza vinni? kérdi végre Ferenczy.

— Ki? Hat Ferenczy!

— Oh, kérem! Az igaz, hisz Ferenczy! És Ferenczy hűségesen cipelte a fűtácakon végig a nyulat, vigyizva, hogy leghőgő fülcé valahogy az utca porát ne érintsék.

Tudvalevő dolog, hogy Ferenczy Canova tanítványa volt. A nagy Széchenyi Olaszban járva, meglátogatta a világhírű mester műtermét is. Ez edicsékedett a magyar főúrnak, hogy ilyen, meg ilyen kitűnő

magyar tanítványa van. Széchenyit minden magyar ember érdekelte; de különösen érdekelte az, akiről ilyen szajból ilyen dicséretet hallott s természetesen sietett felkeresni hazája fiát.

Ferenczy épen Euridikéjén dolgozott, mely annak idejében olyan általános feltűnést keltett. Rövid beszélgetés után Ferenczy újra neki állt a munkának s egész lélekkel elmerülve teremtette remekét.

Széchenyi csak nézte, nézte, hogy mint lesz a durva köböl leiket gyönyörködött alak a művész vesége alatt — s elgondolván a hazai állapotokat, hangosan felsőhajtott:

— Korán lesz ez még Magyarországon!

— De kezdeni csak kell, méltóságos uram! felelt rogtán a művész, lelkes szeméi a grófra vetve.

S hogy Széchenyinek igaza volt, szegény Ferenczy eléggé tapasztalta. De, hogy Ferenczynek is igaza volt, azt ma — nekünk — halas szívvél kell elismernünk.

2. Szemerék Miklósról.

A Hubától származó Szemerék költő ivadéka, Miklós, megtestesülése volt a régi magyar táblaírónak. Háza nyitva, asztala terítve volt minden tisztességes ember számára, aki uri portájára betette lábát. Szerette a tréfát, mestere volt a sport minden ágának s hatalmas szelme csak úgy szípközött tréfi és férfias erőtesítés közben is; a mellett minden ízében magyar volt.

El lehet képzelni, hogy soha nem volt háza vendégföld üres.

Egyszer két unoka ocsebe látogatott el hozzá; Fay Béla, a Fay Gusztav operának szövegírója és a virtuos hegedű játékaról híres Fay Lőrincz.

kődésére vallana, pedig ezzel a közügy csak nyerhetne.

Reméljük, hogy igénytelen soraink eljutnak oda a hová azok szánvák, s Mártonnak is lesz heti piaca és ezzel hálaára kötelezik a városnak piac után sóvárgó közönségét.

Mikép tarthatja fenn s emelheti a tanító tekintélyét?

(Folytatás.)

Ép így van ez a jutalmaknak helytelen és részrehajló alkalmazásánál. A tanító által elkényszerített gyermek sem tanul és nem fog, sem jó magviselkedést nem tesz, s igényt tart a jutalomra s miért? — mert tudja, hogy a tanító eddig aprára való tekintetből — kit megérdemelt nem akar — amúgy is ki fogja tüntetni.

Lebegjen tehát a tanító lelki szemei előtt mindig ezen szó: »igazság! — Ekkép rontja tekintélyét azon tanító is, ki nem következetes. Ne mondja ki a tanító ítéletét mindaddig, míg azt jól meg nem fontolta, nehogy azt később vissza kelljen vonnia, vagy a büntetést megengyhítenie; a mit pedig egyszer kimondott annál maradjon.

Egy-két esetben jó ugyan a gyermeket hibájának töredelmes bevallása s őszinte bocsánat kérése arán a büntetéstől felszabadítani, azonban ne többször, mert akkor a gyermek bizva a tanító engedelemében ismét csak pajkos lesz, s ha bocsánat kérésre kerül a dolog, olyan sziverehatón teszi azt s ugy fogja szeméiből a könyeket préselni, hogy szinte megindul az ember szive rajta; — hanem ha kiszabadul: ujjongva, ugrálva mondja társainak: »A tanító engem úgy szabadon ereszt?!

Káros hatással van a tanító tekintélyére nézve a feledékenység is. Soha se szabadjon megígért büntetés, vagy jutalom kiszolgáltatásáról elfeledkeznünk, s azért tanácsos, hogy a bűnt nyomban kövesse a bünhődés. A gyermekeknek csúfnéveket osztogatni, avagy testi hibájukat gúnyolni, igen kárhózas szokás.

4.) A tanító szeresse tanítványait s magát is szeresse meg általuk. A jó tanító szereti a gyermekeket. Atyai szeretettel igyekszik azok javát előmozdítani; érez a kicsinyekkel, örömlükben s bánatukban osztózik. Beleépeztetve magát a gyermek világba, igyekszik azokat magához felemelni. A ki

elzárkózik tanítványaitól s azokkal csak is a tanítási idő alatt érintkezik, az ne várja hogy megszeretessék.

Játékban, mulatságokban alkalma nyílik magát tanítványai által megszeretetni, ha nem állítja a sikert pengellőre s nem viszi a dologt odáig, hogy a bensőség pajtkosdása fájjon. Azon tanító, kit tanítványai megszerettek, boldog tanító; mert a szeretet egyszersmind akaratközösség, mely folyton keresztül viszi azt, mit célul tűzött ki magának, egyszóval tekintélyre tesz szert.

5.) Legyen a tanító ép testalkatú s egészséges. Ezen kelléknek több paedagogus nem tartja fontosnak s állítja, hogy a púpos, vak, sánta tanító is bírja tekintélyét fenntartani. Az én szerény megjegyzésem az, hogy igenis lehet a tanító egyik szemére vak, de semmi esetre nem szabad oly testű hibával bírnia, mi által a gyermekeket nevetésre gúnyolásra idénta. Erre különben mai nap már a tanítóképződékbe való felvételnél is figyelnek.

Ezen fent ismertetett öt pont szerintem a legfontosabb s leginkább szolgálhat zsinór-mértékül a tekintély fenntartásához az iskola falain belül. Több paedagogus állítja, hogy a pusztá tekintély nem elegendő ahhoz, hogy parancsaink érvényesítésénél döntő befolyása volna. Szerény véleményem szerint a kinek tekintélye van az eo ipso a tanítónak szükséges tulajdonokra építette azt, tehát — az is jó tanító; fejelemzni is tud.

Igen sokat lehetne a tanítónak tekintélyéről irni azonban miután ezzel már a mai kor tanítóit, tisztában vannak, üdvösebb tartom a még mindig hiányos társadalmi tekintélyről elmélkedni.

II. Miként említem, a tanító, mai korban — hála az égnek — már a társadalom méltó tagjának tekintetik, illő tehát, hogy ez állásponton fennmaradni iparkodjunk. A tanító, hogy társadalmi tekintélyét fenntartsa, legnagyobb részt önmagának kell jó tulajdonainak őnzelen érvényesítése által közmunkák, másrészt ilyekezzék mindazon közegeket, melyek vele érintkezésbe jöhetnek, kivált azokat, melyek ő részére mint tanítóra befolyással bírnak, maga részére hódítani, hogy ezek úgyszólván a tanító kezére járjanak s neki terhes pályájának elviselésénél segíkedeztet nyujtsanak. — A tanító maga, társadalmi tekintélyének fenntarthatása érdekében a következőket tegye:

1.) Művelődjék! A ki mint tanító, tehát szakmájában járatos, művelt, abból nem követezik, hogy a társadalomban is megállja

helyét; ennél fogva iparkodjék nemcsak az iskolában szükséges dolgokat tudni, hanem mindazon ismereteket elsajátítani, melyek segítségével képzett valhatik polgártársainak tanácsosul s felvilágosítással szolgálói.

Legyen azon, hogy írásműveiben, fogalmazásban s ennek révén gondolatainak rendezésében s kifejezésében — úgy ély szóval, mint írásban — bizonyos foku gyokorlottságot sajátítson el. Sokszor van alkalma a tanítónak, kiváltképp az iskolai vizsgák alkalmával a szülőkhöz, gyermekekhez néhány szót szólni, iskolai látogatókat üdvözölni, egyes jötevők, adakozók jó téteményét megköszönni, gyűlések alkalmával előadni, felszólalni stb., mind ezen eseteknél igen szép, ha a tanító megmutatja beszéd vagy írásképeségét s tiszta gondolatmenetét.

Milyen jó volna, ha minden tanító tapasztalatait, tanulmányait valamely tanügyi lapban kártársaival közölhetné, jogait nyilvánosan védeni tudná. Ha a tanító mindezen ügyességeket elsajátítja, megérdemli helyét a művelt társaságban, nemkülömben nagyban hozzájárul tekintélyének emeléséhez.

2.) Legyen vallás-erkölcsös, illedelmes, szerény. A tanító minden tekintetben példaképe legyen a vallásosság- s erkölcsiségnek. Isáksőség, hazárdkártyázás, isten-káromlás mind oly tulajdonok, melyek nemcsak hogy gázdáknak tekiüttyét porba döntik, de erkölcsileg s anyagilag egyaránt tönkre juttatják. Az illedelem szintén nem mindenkinek a sajátja.

A ki művelt társaságban forgolódik, elsajátítja az illemet; ha tehát a tanítónak más jó tulajdonai révén a társaságban hely adatik, alkalma nyílik kicsiszolódni vagyis illemez szokni. Mig a művelt társaságban otthonossá válik az ember, legjobban segítségére van a szerénység. Ezen szép éretnék az ember egész életében hasznát veheti, ha ez tulajbana nem megy át, mert ekkor gyávaság színt viseli magán.

Így vagyunk a tisztelettel. Ismerni kell a tisztelet határát, s tudni kell kit s miként kell tisztelni. Ha a tisztelet tanúsítás tulajbana alázatosságra megy át, az is rontja a tanító tekintélyét.

3.) Legyen szorgalmas. Ha az iskolaszék az előjáróság, a nép látják, miként munkálkodik a tanító s mily örömmel, kedvvel, teszi azt, a mihéz fog, meg fogjuk szeretni, fogjuk tisztelni s becsülni; az ilyen tanító nem kénytelen évről-évre pályázni, hanem ha máskülömben meg van elégedve, ott ala-

píthatja otthonát s ott érheti el megérdemelt örök nyugalomát.

4.) Mint családfe legyen a tanító jó férj, jó atya s jó házi gazda. A családi boldogság megállapításánál legnagyobb része van az atyának. Ha szereti nejét, szereti gyermekeit s azokat példásan neveli, megelhetésükről gondoskodik, minden baleset ellen védi a szerencsétlenségben tánzas övének akkor megérdemli az »szép nevet »atya« akkor hangzik jól nevének ajkíról e szó »születet féréjem« s a gyermekekéről pedig »jó atyánke.

Legyen a tanító ilyen családfe s akkor az a tisztelet s becsületet, melylyel a nép irányában viselteti fog — hatalmas támasza lesz tekintélyének.

Folyt. köv.

A HÉT TÖRTÉNETE

Ő fellege a Galgóc mellett tartott hadgyakorlatnál Beszterce-Naszód vidékére utazott, hogy megtekintse a bukovinai határ közelében vivandó próbatüzetet. Az ideai hadgyakorlatok között első volt a schwarzenauai, melynek a német császár és szász király jelenléte adta meg a fontosságát; a másodiknak, mely Galgóc mellett folyt le, az orosz katonai áttas meghívása és a harmadiknak — Naszód vidékén — maga a terep kölcsönzi a fontosságát. Ez a terep hatalmas egy felei Romániával másfelei Bukovinának egyik sarkával, honnan háború esetén az orosz hadsereg felvonulása várható. A vezérkar által elkészített feltételek szerint, egy oldalozlop betörése volt jelezve, mi a miénk részéről egy offenzív ellenlélek szükségét provokálja. Hadosztály küzdött hadosztály ellen. A megoldás mindesetre tanulságul szolgál a jövőre nézve, s a mozgósítási tervekhez e szerint még most módosíthatók lesznek. Magától érthető hogy e gyakorlat iránt a legfelsőbb haduról kezdve feléle minden tiszt kiváló érdekekkel viseltetett. Volt azonban a király oda utazásának más jelentősége is. Ugyanis a felség ott léte korszakos esemény emléke lesz, melytől az ottani vegyes ajku lakosoknak egyetértése, a trón iránti hűség s a hazaszeretet érzelmei várhatók. A fogadtatások közt legérdekesebb volt Román Miron metropolitáé. Üdvözli beszédere, melyben jogosult aggódalmakra okot szolgáltatott belviszonyokról is tett említést, ő felsége a többek közt ezeket is mondotta: »Valasak és nemzetiségük legszilárdabb védő bastyaja a törvényes államszerzet. Tekintsék szent

Nohát a már ekkor öreg Szemere a szokottal is szivesebben látta öcsseit s szelímes társaságban csak úgy repült az idő.

Egyik délután — beszélgetés közben — Szemere fölkel székéről s kimegy a másik szobába. Fáy Béla nem vette észre, hogy az ajtó kissé nyitva maradt utána s azt mondja testvérének:

— Igazán kedves, derék öreg úr a mi Miklós bátyánk.

A másik pillanatban visszajön a szobába Szemere; az ajtó ismét nyitva hagyva maga után; hűledőz őcsseit előtt két kézre áll, visszasetál a nyitott ajtóhoz fejle feléle s lábaival beteszti az ajtó. E műtét után talpra állva, odafordul öcséhez:

— Ez a felelet az »öreg úr«-ra, edes öcsém. Ezt tedd meg, ha velem kikötni akarsz...

Nem egyszer történt, hogy Szemere Miklós hazatartását is megsarcolták a ki s bejáró háziszegények, cselédék. Ha valami elütött a házból, rendszeren maga a költő volt aki kedélyes könnyelműséggel iparkodott a karvallást kicsinyíteni s bebizonyítani, hogy »annak a szegény ördögnek« milyen nagy szüksége lehetett arra a csekélységre, mely házatolt elűnt.

Egyszer azonban nagy megutközéssel veszi észre, hogy tulajdon iróasztalának elzart főkjában minden reggel kevesebb az aprópénz, mint a mennyit oda este betesz. Szobájába nem jart más az ó tudatával, mint öreg inasa; de a régi cselédre csak nem gyanakszik.

Megsokálja végre az állapotot s egy kora reggel bekötözködik régi divatú, két ajtós ruhazsekrényébe, melynek gothikus, rásos ablakain keresztül kényelmesen megláthatta,

mi történni szobájában s vár egy-két-három óráig, — de a várt hazi tolvaj csak nem akart jönni. Szemere nem vesztette el türelmét s várta tovább. Végre — délfelé — nyílik az ajtó. Szemere lélegzetét visszafolyta les ki az ablakon s látja, hogy gyanusitani sem mert inasa lép be; neki megy egyenesen az iróasztalnak, ama bizonyos fiókot egy hamis kulccsal felnyitja s gazdálkodik az apró pénzben.

Szemere nesztelenül kilép rejtkehelyéről, odalopodózik inasa hatámögé s kezét vállára téve teljes szelídséggel kérdi:

— Nos, megvan-e mind kedves fiam?

Perse elkergette inasát s e sikerült diplomatikus fogásával szeretet bizalmas körben eldieskedni.

Szemere azt tartotta, hogy minden művelt ember kisebb-nagyobb mértékben paphübs.

— Én is az vagyok kedves öcsém — mondta Fáy Bélának — hanem minden esztendőben egyszer fölmegek Pestre, míg pözben tart, élvezem az arany s abadságot s rügök egyet a hámrstrangon.

(Folyt. köv.)

Az utolsó forradalmi proklamáció.

Az 1848-49-iki szabadságharc emlékeinek kiállítására nemcsak ama nagy idők nagy eseményeiről szóló képekben, nemcsak a vértanúktól maradt drága ereklyékben gazdag, hanem a függetlenség harca vonatkozó okmányokban is. A proklamációk gyűjteményben állandó élénk érdeklődés tárgya az utolsó forradalmi kiáltvány, a mely a kiegyezés előtt névvel, 1863. nov. 24-én kelt s a következőké hangzik:

Kossuth Lajos Kormányzó Rendeletéből.

Az Országos Függetlenségi Bizottmány.

A Nemzethez.

Tántrithatlanul él nemzetünk keblében a hű ragaszkodás az 1849-iki zászlóhoz, minden alkut kizáró határozottsággal el van a Nemzet nagy többsége tökével leráni Hazánkról a gyűlölet német uralom jarmat.

De most nemzeti életünk külfelenségei újabb időben ez eltökélésel nem voltak összhangzásban, Hazánk természetes szovetsegiesinél külföldön Nemzetünk határozottsága iránt kétség támadott.

E kétség volt a legnagyobb akadály Kormányzónk utáiban Hazánk felszabadításának biztosítására intézett törekvésinél.

Ez akadálnak elharítását sürgös parancsoló szükségé teszi a világesemények legújabb fordulata, mely az idegen jarmóban szenvedő népnek a felszabadulásra kedvező kilátást ígér.

Életjelt kell adnunk; miszerint természetes szovetsegiesinél meggyőződjenek, hogy a közös ellenség a Magyar karjára biztosan számíthatnak. — Gonddall kell lennünk! hogy az események fordulata felett megfélemltet Osztrák amításai Nemzetünket hálába ne kerihessék. — Készülünk kell! hogy a kedvező alkalmat érelyesen felhasználni képesek legyünk.

Ezeknek eszközlése végett Kossuth Kormányzó úr minden ezeltött megbízatásokat megszüntetve egy új Országos Bizottmány alakítását tartván szükségesnek elrendelni: ezennel tudtal adatik a nemzetnek, hogy e rendeltel következtében az Országos Függet-

lenségi Bizottmány megalakult s hogy az ocslu tűzve ki magának az 1849-iki Függetlenségi Nyilatkozat valóítását, az ügyeknek Hazánk valasztott Kormányzójától vett s veendő utasítások szerint vezetését minden aldozatra kész határozottsággal kezébe vette.

A bizottmány megvárja a Nemzet hazafias érzelmeitől, hogy körülmény szerint kiadandó rendeletei kézz engedelmséggel irányadással kövessék, intézkedéseket közmunkálással s fogantatással találkozzanak. — Az 1849-iki zászlónak mind nyit, mind különös figyelemmel kísérendő állarcos elleniet komolyan inti, hogy minden fondorkodásoktól, a honarulásra mért büntetés terhe alatt; ovakodjanak. — Mindenesetre pedig kinyilatkoztatja az Országos Függetlenségi Bizottmány, hogy rendeleteinek sikert intézkedéseinek folyamotot szerezni tudand s el is van határozva.

Legyen a nemzet jó reményvel. Készüljön minden becsületes hazafi a cselekvéshez! — Jelszavunk: 1849 és győzelem! Kelt Buda-Pesten, November 21-kén, 1863.

Az országos Függetlenségi Bizottmány felirata pecsétlyhlye.

A pecsét köralkal bir s oly nagysága, mint az ezüst egy forintot. Középen zászlóttól környezve Magyarország címere látható. Az egyik zászlón »Kossuth« a másikon »1849« olvasható. A pecsét körirata: »Országos Függetlenségi Bizottmány«.

hivatásuk egyik fő feladatának nemcsak a vállalkozási, hanem a nemzetiségi béke gondozását is.

Az állami tisztviselői helyzete. Mint a B. H. értesül, a legutóbbi minisztertanácsok egyike az állami tisztviselői anyagi helyzetének javításával foglalkozott. A tanács megállapodása az, hogy az 1892-ki költségvetésbe e célra 3.600.000 frt vételesek fel. A javítás mára röviden az: a tisztviselői fizetése változatlanul fentartandó, de a lakáspénz helyett a fővárosban alkalmazott állami hivatalnokok fizetése, miát működési pótlék a kisebb fizetésűektől kezdve felfelé számítva 60, 50, 40 s illetve 25% -al emeltesék, a vidéken lakóké pedig 40 től 25% -ig

Vilmos császárról az osztrák-magyar csapatok képességéről ekként nyilatkozott: Szinte nehélen, hogy az osztrák-magyar hadsereg néhány év alatt mily kolosszális haladást tett a kipezítésében. A hadgyakorlatok mesterségesen voltak kiegészítve és a kiállítás vezék által a legkisebb részletekig fényesen keresztülvie. A csapatok kitartás és taktikai kiképzés dolgában sommi kívánni valót sem hagytak hátra. Ezután Ausztriától katonai tekintetben nagyszerű benyomást hoztam magammal.

Ingerültség Párisban. Vilmos császár Erfurtban tisztj elött egy beszédet tartott, melyben állítólag Napoleont »korzikai parvenu-nek mondotta. E miatt felháborodással innak a parisi lapok a német császárról, s olyna veszik e beszédet, mint a mely a császár bosszuságát bizonyítja a francia orosz barátság miatt.

A király Temesvárot. Ő felesége a nasóvidéki gyakorlatokról Temesvára utazott a kiállítás meglekésze veget. A lakosság körében nagy lelkesedés: keltettek a feleség elismerő szavai s a nemzetiségiek is hazafiság juitalmat látják a küldöttségeinek adott valásokban. Dimitrievics püspökhöz e szavakat intézte: »Örömmel látom, hogy a szerb papok mindnyájan magyarul beszélnek. A király egyáltalán mindenütt és mindenkiel magyarul beszégetett.

H I R E I N K

Ő felesége a gáicói hadgyakorlatokról visszatérve, utközben megpillantott egy öreg parasztembert, a ki egy kosár szőlőt nyujtott feleje. Megállította a hintót és szóba ereszkedett az öreggel, Holyak szőlőszedavál, a ki alázattal kérte, hogy ne sajnálja elfogadni ezt a kis ajándékot. A király elmosolyodott s ezt mondta tőle: »Köszönöm, öregem, de csak nem vihetem el a kocsimon! El lehet képzélni, mily nagy Holyak uram öröme s büszkén dicsekszik most azzal, hogy a király nem röstelte meg szőlőit.

Két főpap. A kormányhoz közel álló körök mint befejezett tény: emlegetik, hogy Hidassy Kornél szombathelyi püspök hercegprímás, Schlauch Lőrinc nagyváradi püspök pedig kalocsai érsekké fog kinevezetlni.

Széchenyi és az iskolák. Széchenyi István születés-napjának századik évfordulója e hónap 21-ikén lesz. Az országos közpiskolai tanáregyesület indítványára a közoktatásiügyi miniszter intézkedett, hogy e napon az állami és az állam felügyelete alatt álló összes közpiskolákban iskolai ünnepet tartsanak

A miniszterelnök családi ünnepe. E hónap 8-án hirdették ki először a névdi kegyuri templomban Révay Simon báró és Szápary Ilma gróf kisasszony jegyváltását. Az esküvő október első napjaiban tartják meg.

A szabadságharc amazonja. Lakik Ujpesten egy szegény mosóné, a ki a szabadságharcban egy erős lelkű férfi batorságával küzdött Magyarország függetlenségéért. Lebűtök Máriának hírvák, de bajtársi Károly főhadnagy-nak nevezték. Most is magára ölti meg a régi honvédek egyenruháját, valahányszor a szabadsághősök em-

lékét ünneplik valahol. Minden esztendőben kizarándokol az öreg honvédekkel a Budavár ostrománál elesett magyar vitézek sírjához s elment Aradra is, a mikor a vértanú szobrát leleplezték. Egy ideig a honvédemenedékház mosónéja volt, de aztán Ujpestre költözött a fához. Most, mikor a 48-as kiállítás megnyit, példájára Lebűtök Mária is s azt a kitüntetést kérte magának, hogy néhány napig ő is örökdhessék a kiállítás Kossuth-szobájában.

Kinevezés. Andrejka Sarolta líptó sztmiklósi polg isk. tanítónő a kolozsvári áll. tanítónevelő intézet tanítóőnévé nevezte tet ki.

Ezt tegye meg Kecskemét! Az 1857-iki császári utazás alkalmával történt, hogy a ceglédi császárfogadásra a kecskemétiiek is, és a nagykőrösiek is küldöttséget menesztettek. S itt a véletlen úgy hozta magával, hogy a két küldöttségnek egymás mellett kellett állania. A király előbb a kőrösiekhez fordult: Ez Kőrös küldöttsége? Erre egy kékbeli gazdakodó felelt imígyen: Igenis felség uram. Nagyon örvendek felel a király s jóakarabulra íntet kezével a bácsi felé. Ez se volt rest belecsap a királyi kézbe, megrázva s aztán büszkén odafordul a szomszéd versengő város küldöttségéhez, mondván: — Ezt tegye meg Kecskemét!

Halálozás. Lapunk zártkör értesülünk, hogy Heimberger Ferenc, felső stúbnayi rkplebános nincs többé az élők sorában, e hó 14-én elköltözött az örökévalóságba. Temetéséről szóló részletes tudósítást jövő számbunkban hozzuk. Nyugadjék békével.

Új cég. Perl Vilmos, a Perl Zsigmond cég belfelja, unoka öccsével Perl Ferenczel társaságban megvette a szolnai Popperfele lakatos gyári üzletet s Perl és társa cég alatt mezőgazdasági gép-vas- és bádogaruipar gyára átalakítva, e júten forgalomba hozta. Felső Magyarország ez új gyára cheque és clearing forgalmomal dolgozik s egyáltalán a legmodernebb vezetéssel s működési körrel szerellett fel. Amidőn olvasóink figyelmébe ajánlanók, melegen óhajtjuk, hogy ez elterelővel valalkozás mielőbb egyik legvirágzóbb gyártelepe legyen felső Magyarországnak. Glück auf!

A budapesti keletiakadémia. A hivatalos lap egyik száma közölte a Budapesti keleti akadémia tanarainak s a feügyelőbizottság tagjainak a névsorát. A feügyelőbizottság elnökévé a vallás- és közoktatási miniszter egyetérve a kereskedelmi miniszterrel, Bokros Elek orosz képviselőt, a képviselőház alelnökét nevezte ki. A feügyelőbizottság tagjai lettek: Vámbéry Armin egyetemi rendes tanár, Verédy Károly dr. kir. tanácsos, tanfelügyelő, Biró Tamás miniszteri titkar és Szterenyi József iparfelügyelő. A kereskedelmi akadémia vezérőbizottságát Falk Zsigmond lovag képviseli. A keleti kereskedelmi folyomány igazgatóságával a miniszter Ghyey Géza kereskedelmi akadémiai igazgató, a román nyelv tanításával Alexics György dr. tanár, a szerb és bolgár nyelv tanításával Popovics Sándor miniszterelnökségi fordító, az uj-görög nyelv tanításával Rhoutopoulos Rhousos görög nyelvtanár, a török nyelv tanításával és a Kelet néprajzi és történeti ismeretével Kunos Ignác dr. író, orientálist, a keleti kereskedelmi földrajz előadással Strausz Adolf író, a vámügy és külkereskedelm s ezzel kapcsolatban a jogisme és konzuli ügy előadásával Fuhrmann Ferenc miniszteri fogalmazót, a közlekedésügy előadásánál pedig Máray Elemér vámuügyi előadó bizta meg.

Éhség Oroszországban. A cári birodalom négy kerületében, mintegy ötször akkora földön, milyen a mi hazánk, az idén nem termelt gabona. Az éhezők száma tíz millió, s ezek nomádeleltre adva magukat estegetül, sáskamódra rohanják meg a jobban járt kormányzóságokat. Rémhírek érkeznek a birodalom belsejéből, a nép marakszik minden kenyéradományért, kifosztja az inséges szállítmányokat, az örkiséret pusztákra rohan, a csendőrséggel tusa-

kokdik s a hova e kiéhezett rongyos hadbősütsége ér: falvakban, városokban, kastélyokban tüvész, préda, pusztulás van. Ime mozgósít az orosz nép! Mással hasonló esetben az állam és társadalom híven teljesít tiszteket, a játékonyság mobilá teszi a vagyonos osztályt, a tőke hitellel támogatja a szerencsétlenül járt népet. Hogy mit hoz a tél az orosz birodalomra, végeredményében most még nem tudhatja senki, de a jegroszabot sejtini elegendő okunk van eddigia.

Ipari tanműhelyek fölállítása. A kereskedelmiügyi miniszter elhatározta, hogy az ország több részén az ipari központokon fa- és fémipari tanműhelyeket fog fölállítani, hogy az ifjabb iparos nemzedék e szakmában, mely most fontos és igen hasznos iparagat képez, kiképehesse magát. A miniszter ezen kívül még tervbe vette, hogy a fővárosban a mechanikai tanműhely mintájára egy óras ipar-tanműhelyt fog létesíteni, a mi az első határozottabb kezdeményezés lesz ez iparágunk hazánkban való nagyobb meghonosítására.

Felülített hid. Azaz, hogy nem tudjuk igazabban, a hid van-e felülítve, vagy bizonyban Turóc Szentmárton város érdemes tanácsa; hanem, hogy nagyot néz mind a kettő egy pár hét múlva, az bizonyos. Három évvel ezelőt egy pompás hidat építetett ugyanis a város a Turóc folyón át a téglavető felé s most a folyó úgy tréfálta meg a városi tanácsot is, meg a hidat is, hogy a nyáron szépségesen megterülte s most meg csak a hidra felvezető töltés veti a víz a hid alá; ket hét — múlva ha addig valamiképen nem segítenek a bajon — a Turóc a hidon túl folyik s a pompás alkotmány a szárazon elmelkedhet saját rendeltetésé, meg a városi előjáróság példás gondossága fölött. Hanem, hogy arra a vidékre miként közlekedünk, azt mi nem tudjuk elképzelni.

Felölös szerkesztő: Révész Lajos.
Társzerkesztő: Fehér János.

375. 396 sz.
1891.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenek közhírré teszi, hogy a tek. turóc-szt-mártoni kir. járásbírósgát 1175. 1176. 3087 számú végzése által a szolnai kölcsönös segély egyesület Uhlárik János szptériai lakos ellen 45 frt, 171 frt, 102 frt tőke, és járuléai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefogalt és 657 frta becsült 2 ló hámmal, egy 2 éves kanca csikó, 2 vaseke tartozék, 2 borona, 2 gazdasági szekér, 1 könnyű kocsi, 2 úszó, 1 riska borjú és szobatorokból álló ingóságok 45 frt, 171 frt, 102 frt tőke ez után járó kamatai 99 frt 93 kr., megállapított eddigi 4 frt 10 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános arverés útján eladának.

Mely arverésnek a turóc-szt-mártoni kir. járásbírósgát 3086. 3104/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytár: Uhlárik Jánosnál Sztpeteren leendő eszközlésére 1891-ik évi október hó 6-ik napjának délelőtti 10 óra hártidőül kitűztetett és ahhoz a venni szándékozók ezenek oly megjegyzésel hivatalnok, hogy az érintet ingóságok ezen arverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legutóbbt ígérőnek a becsáron alul is eladati fognak.

Az elárverendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított föllételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Turóc-Szt-Mártonban 1891. évi Szeptember hó 12-ik napján.

Zathureczky Jenő
kir. bíróság végrehajtó.

1894. sz.
1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt-mártoni kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt-mártoni lptár és a körmőbányai lptár végrehajtóknak Csepősnányi szül. Zorkóczy

Apollonia elleni végrehajtási ügyében a kis-csepősnányi községben fekvő a kis-csepősnányi 14. szjtűben 4 3 sorsz. a fejevett ingatlanból vhszvenedőt B. 33 t. szerint 281288-ad részben megillető jutalékára 36 frtban,

az ugyan ottani 19. szjtűben 1 + 2 sorsz. a fejevett s fentebbit B. 1. t. szerint megillető ingatlanokra 1062 frtban,

az ugyan ottani 29. sz. tjűben 1 + 1 sorsz. a fejevett ingatlanból fentebbit B. 7. és 16. t. szerint 217-ed részben megillető jutalékára 80 frtban,

az ugyan ottani 36. sz. tjűben 1 + 1. sor 81 hrsz. a fejevett s fentebbit B. 1. t. szerint megillető ingatlanra 746 frtban,

az ugyan ottani 32 sz. tjűben 1 + 2 - 39. sorsz. a fejevett ingatlanokból fentebbit B. 9. t. szerint 115. részben megillető jutalékára 766 frtban.

az ugyan ottani 48. sz. tjűben 1. sor 171. hrsz. a fejevett ingatlanból fentebbit B. 6. és 11. t. szerint 2115. részben megillető jutalékára 25 frtban,

végre az ugyan ottani 65. sz. tjűben 1 + 21. sorsz. a fejevett ingatlanokból fentebbit B. 24. és 44. t. szerint 1441728-ad részben megillető jutalékaira 407 frt kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi október hó 1-6 napján d. e. 10. órakor Kis-Csepősnányi községben a község házában megtartandó nyilvános arverésen a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát készpénzben, vagy óvadékképes értékek papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság Turóc-Szt-Mártonban, 1891. május hó 29-én.

Fekete
kir. jbró.

2247 szám.
1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A t-szt-mártoni kir. járásbírósgát mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szrsen Jánosnak Sevria János elleni végrehajtási ügyében a beszercebányai kir. törvényszék területén Bisztricska községben fekvő a bisztricskai 26. sz. tjűben I. 1-3. sorsz. a fogalt, Sevria János, András, kkoru Sevria Anna, Zsuzsanna, Mária és József valamint Sevria János nevére írt ingatlanra 348 frtban,

az ugyanottani 86. sz. tjűben I. 1-5. sorsz. a fogalt ingatlanokból és annak kiegészítő részét kezéhez úrbéri illetőségéből Sevria János B. 6. szertint 115-öd részben megillető jutalékára 114 frt 20 krban és

az ugyan ottani 104. sz. tjűben I. 1. sor. 475. hrsz. a fejevett Korbely Galik János, Kuvszko Milimacko György, Korbely Skovranica Mátyas, Taptiky Balazsik János, Korbely János (manzsja) Sevria András és János, idősb Ciklamini János, Sevria János, kk. Sevria József, Mária, Zsuzsi és Anna, Korbely sz. Matula Anna, öz. Matula sz. Korbely Zsuzsanna, kk. Matula Mária, Matula János, Darula sz. Kameniczky Mária, kk. Darula Anna, Zsuzsi, József és Eva, kk. Ftacsik Mátyas és Zsuzsanna, Ftacsik szül. Knoske férj. Darula Natalin, Kozma szül. Luptak Eva, Taptiky András és János nevére írt érd és legelőre 118 frtban megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi szeptember hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Bisztricska községben a község házában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhe-lyezéséről kiliatott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. T-Szt-Mártonban, 1891. évi június hó 1-én.

D á v i d,
kir. aljbró.

Arlejtés.

A rózsahegy kir. ügyesség ezennel köz-
hírré teszi, miszerint a rózsahegy kir.
törvényszék területéhez tartozó: liptó-szt-
miklósi, liptó-ujvári, alsó-kubini, námesztői
és trstenai kir. járásbírósi valamint a
rózsahegy kir. törvényszék fogházban le-
tartóztatott, elítélt és vizsgálati folyók
élelmezését 1892. évi június hó 1-0 nap-
jától számítottan egy esztig három évre
együttesen vagy külön-külön, a rózsahegy
kir. ügyesség iródjában f. é. octóber hó
1-0 napjának d. e. 9 órakor nyilvános ar-
lejtés vagy zárt ajánlatok útján bérbe fogja
adni.

Értesitem ennél fogva a vállalkozni szán-
dékotok, hogy a szabályszerű béléggel
és a megállapított bánátpénzzel, az isme-
retlen vállalkozók pedig még azon felül
erkelesi magaviseletük és vagyoni állapo-
tukat kitüntető hatósági bizonyítványokkal
ellátott magyar nyelven szerkesztendő zárt
ajánlatok mindenesetre az arlejtésre kitű-
zött óra előtt a fent említett kir. ügyés-
séghez beadandók lesznek. Az ajánlatok
borítékán következő felirat használandó:
„Ajánlat a rózsahegy kir. törvényszék, a
liptó-szt-miklósi, liptó-ujvári, alsó-kubini
és trstenai kir. járásbírósi magisztrá-
tis fogházában le tartóztatott folyók élelme-
zése iránt.”

A leendő bánátpénz 600 azaz hatszaz
frtban állapították meg. Az árjelési feltéte-
lek a kir. ügyési iródjában, a hivatalos
órák tartama alatt barmikor megtekin-
thetők.

Végül közzé teszem, hogy a vállalkozó
részére az élelmezés után járó összeg a
kir. ügyesség kezelése alá bocsátott
„bünygi költség” atányából általam
havonként utólagosan, az igazságügyi-
ministeri számvétség helyesbítési jogának
fennartása mellett, béléges nyugtára fog

kifizettetni, és az esetben ha a vállalkozó
a szerződésben elvált kötelezettségét nem
pontosan és nem a szerződés értelmében
teljesítendő, szabadságára aland a m. kir.
igazságügyi-ministeriumnak, alóiróttnak in-
dokolt elterjesztése a szerződést egyold-
alulag is érvényteleníteni, vagyis a vállal-
kozót cbbeli vádlataól emozótótnak
kijelenteni és egyszermind a vállalkozó
kárára és veszélyére vagy új árjelést tar-
tatni, vagy az élelmezési brrni módon
rögtön biztosítani — azon felül a kir.
ügyész kezéhez leendő 600 frnyit bizto-
sítéka is feltétlenül az államkincstár javára
esik. A vállalkozónak megengedtetik, hogy
a letartóztatottak élelmezését meghatalma-
zott által is teljesítse; erre azonban
szükséges, hogy a kérdéses meghatalmaz-
telt, mindenesetre teljesen megbízható s
az élelmezés helyén jól ismert személy le-
gyen, továbbá, hogy annak neve a kir.
ügyességnek előre bejelentessék s hogy
ennek javaslatára az igazságügyi miniszte-
rium által is elfogadjassék.

A vállalatot albére kiadni tilos.
A szerződés megkötéséből származó
minden bélyegköltségek a vállalkozó visé-
seli, valamint a szerződés után járó illeté-
k is, mely az 1881. évi 26. t. c. 10 § ban
megszabott módon rovatik le.

A vállalatot netán felemlerülőndó peres
kérdések elintézésére a per tárgyához ké-
pest a budapesti kir. törvényszék, illetőleg
a budapesti IV. ker. kir. járásbírószék lez
az illetékes bíróság.

Rózsahegy, 1891. szeptember 17 én.
Dr. Füzeses Tibor
kir. ügyész.

3028. sz.
11k 1891.

Ürkerési hirdetményi kivonat.

A lptószentmiklósi kir. bírószék mint
tkvintóság közhírré teszi, hogy a német-
lipcei részvénytársaság takarékpénztár
végrehajtónak és csatlakozóinak Bodiczky
József s neje szul. Kremery Zsuzsi végre-
hajtást szenvedő elleni 355 frt: tőke köve-

tetés és jár. iránti végrehajtási ügyében a
rózsahegy kir. törvényszék (lptószentmiklósi
kir. járásbírószék) területén levő Német
Lipce községben fekvő:

- I. Bodiczky Józsefnek a német-lipcei 532. sz. tjkvben + szabad telk:
 - a) 1 sor. 1617. hrsz. és 2 sor. 1619 hrsz. a foglalt »Hradiszko« nevű szántóra 83 frt becésárban.
 - b) 2 sor. 1930. hrsz. szántó »nize stiva« 23 frt.
 - c) 4 sor. 3437. hrsz. szántó és rét »proti modlím« 30 frt.
 - d) 5 sor. 4350. hrsz. szántó »dhe szecs« 31 frt.
 - e) 6 sor. 4664. hrsz. szántó »vicsi jamm« 55 frt.
 - f) 7 sor. 4738. hrsz. szántó »za faron« 55 frt.
 - g) 8 sor. 4841. hrsz. szántó »valenka« 38 frt becésárban.

II. a német-lipcei 1090. sz. tjkvben foglalt Bodiczky József s neje szül. Kremery Zsuzsi nevére irt következő ingatlanra:

- 1) + szabadbirtok 3 sor. 4707. hrsz. szántó »za faron« 50 frt.
- 2) 4 sor. 4327. hrsz. szántó »dhe szecs« 45 frt becésárban.

III. a német-lipcei 1326. sz. tjkvben foglalt s Bodiczky József és neje született Kremery Zsuzsi nevére irt + szabadtelek:

- j) 1 sor. 3186. hrsz. »Bezsan« szántóra 10 frt becésárban.

IV. a német-lipcei 1474. sz. tjkvben foglalt s végrehajtást szenvedettek nevére irt:

k) + 1 sor. 3187. hrsz. »Bezsan« szántóra 10 frt becésárban.

V. a német-lipcei 1467. sz. tjkvben foglalt s Bodiczky József s neje szül. Kremery Zsuzsi nevére irt következő ingatlanokra:

1) A I. 512 polgári ház 1—4 szorz. a bja sz. ház. esür és két kert, nemkülönben 4 sor. 4572. hrsz. »zahurnya« nevű szántóra 210 frt becésárban

m) A II. 512 polgári ház 1—3 szorz. a hie sz. ház. két kert, esür: nemkülönben 4 sor. 4571. hrsz. »zahurnya« nevű szántóra 210 frt becésárban

VI. a német-lipcei 670. sz. tjkvben foglalt s végrehajtást szenvedő Bodiczky József nevére A 6. szerint 15480 részben nemkülönben az 1881. évi 60 t. c. 156. §-a értelmében következő tulajdonos tar-

sak nevére, mégpedig: A 4. Bella András 30480, Bella Zsófia 30480, A 7. Kuszy sz. Bodiczky Eva 15480, A 10. Prepelica sz. Tomala Johanna 25480 B 7. Szokol Janos 25480, B 8. Ferjancz Eva 25480, B 19 c és B 20. Krus sz. Benics Zsuzsi 6480 B 19 d Orszagh sz. Benics Pajma 3480, B 19 e Benics S. Daniel 3480, B kk. Kollarik Anna 260480, B 22—23 Vozarik Daniel és György 15480, B 25. Bohus Janos ügyvéd nevére 3480 részben irt a 7 sor. 2565a hrsz. a fűészma omra »Reven« nevű rét tel. (Gótvoszka) 64 frt becésárban

VII. a német-lipcei 1500. sz. tjkvben + szabadbirtok 1—4 szorz. a foglalt s Bodiczky József nevére irt következő birtokra u m:

- o) + 1 sor. 4734. hrsz. szántó »za faron« 35 frt.
- p) 2 sor. 3277. hrsz. szántó »Berzsan« 14 frt.
- q) 3 sor. 4732. hrsz. szántó »za faron« 55 frt.
- r) 4 sor. 3653. hrsz. szántó »Homalka« 2 frt becésárban.

VIII. a német lipcei 377. sz. tjkvben foglalt B 5 alatti Bodiczky József nevére 2/4 részben valamint az 1881. évi 60. t. c. 156. §-a értelmében következő tulajdonos tarsak A 2 Bodiczky Janos nevére irt 1/4 és A 3 Bodiczky Eva nevére 1/4 részben irt A I 118 polg. ház 1—5 szorz. a 208ja sz. építőllye s 16bbi beltélek és 6 sor. 4402. hrsz. »Zahurnya« nevű szántóra 346 frt becésárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi **október hó 30-ik** napjának d. e. 9 órakor Német-Lipce községben megtartandó nyilvános árverésen a kiküldött aron aólis el fog adatni

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becésárnak 10 százalékat készpénzben vagy övadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, vagy pedig a bánátpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű ösményvetit aótszolgáltatni.

Kir. bírószék mint tkvi hatóság.

Kelt Liptószentmiklóson 1891. évi augusztus hó 22-én.

Gallasz
kir. aljbíró.

„Newyorki Germánia“

életbiztosító társaság.

Alapított 1860-ban.

A társaság actívai 1891. január hó 1-én 66.881.021,00 markara rugnak, tiszta ölésege pedig 3.721.271,15 markara.

Fennállása óta 1891. január hó 1-ig a társaság: halálesetektér — — — — — 57.173.217 márkát, a biztosított élte idejében eszedékesé vált kötvényekért — — — — — 11.632.546 márkát, életjáradékok fejében — — — — — 727.061 márkát fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvénybe lévő biztosítások 32.591 kötvény 243.616,529 marka erejéig, ebből esik Európára: 18.689 kötvény 103.237.421 marka erejéig.

A társaság actívai Európában: Ingatlan Berlinben, letétek a különböző országok kormányainal és bankokkal és kötvényekre adott kölcsönök 6.008.556 markara rugnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Németországban és Svajcban képviselőiségekkel bír. Díjszabályzatai igen jutányosak és feltételei a lehető legmáltanyosabbak.

Felvilágosítással szolgál:

a társaság magyarországi vezérképviselősege

Budapest, VI. Gyár-utca 13. sz.

Magyarországi Referentiák: Pesti magyar kereskedelmi bank, Bokros Elek dr. Dégen Gusztáv és dr. Neumann Ármin országgyűlési képviselők.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legelősebb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közön-
ség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága kitünősege, a különböző olvasmányok gazdag tarháza tettek az »Egyetértés«-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalások**ról a legérzelmesebb s e mellett tárgyilagos híű tudósítást egyedül az »Egyetértés« közöl. **Gazdasági rovat**a elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s **Gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvi lapra, mert az »Egyetértés« kereskedelmi s tőzsei tudósításainak létségevel s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az »Egyetértés«-ben, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, anynyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egy-szerre, úgy hogy egy év alatt 30—40 kötetni legyen. Részt emellett részint a külföldi legelősebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az »Egyetértés« olvasói. A ki olvasni valót keres es a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az »Egyetértés«-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 3 évre 5 frt s egy évre 20 frt az előfizetési pénz az »Egyetértés« kiadóhivatalába küldendő. Mutatványszámot a kiadóhivatal kivanatra egy héig ingyen és bérmentve küld.

A turóc-szt-mártoni „MAGYAR NYOMDA“

kiadásában megjelent:

A magyar középosztály házi nevelése napjainkban.

Irta: Révész Lajos

Á R A 80 K R.

Kapható a Magyar Nyomdában